

Вх. № 138

Дата 11.06.1992г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ДО
Г-Н АСЕН МАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

Г. Н. К. Бабков
мо и.з. м. 8 / 92г
11.06.92г.

СТ А Н О В И Щ Е

на Народното събрание по конституционно
дело № 7/1992 г. , образувано по повод искане
на народни представители за установяване противо-
конституционността на § 9 от Преходните и
Заключителните разпоредби на Закона за банките и
кредитното дело

Законът за банките и кредитното дело е обсъждан и гласуван от Народното събрание при стриктно спазване на процедурните правила. На второ четене законът е гласуван "глава по глава", което е изрично предвидено в чл.68, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Параграф 9 от Закона за банките и кредитното дело е бил предмет на обширни дискусии в рамките на второто четене. Те могат да бъдат проследени в детайли по стенограмите от пленарните заседания. Крайната редакция на въпросния параграф е резултат на надлежно направено писмено предложение, с последвали поправки и допълнения. Тя гласи: "Не могат да бъдат избирани в ръководните органи на банките и не могат да бъдат назначавани по чл.7 лица, които през последните 15 години са били избрани в централните, областните, окръжни, градски и общински ръководни органи на БКП, ДКМС, ОФ, Съюза на активните борци против фашизма и капитализма, Българските професионални съюзи и БЗНС или са били назначени на ръководна щатна длъжност в ЦК на БКП, както и служители, платени и неплатени сътрудници на Държавна сигурност. Това ограничение се прилага за срок от пет години".

- 2 -

Текстът на § 9 от Закона за банките и кредитното дело изразява политическата воля на Народното събрание като законодателен орган с цел постигане на повече професионализъм и необходими гаранции за осъществяването на реформата в такава важна обществена сфера, като "банките и кредитното дело".

Искането за обявяване на § 9 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за банките и кредитното дело като неконституционно съобразен е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

София, 10 юни 1992 г.

Цр. № 102.40.19

Стефан Савов

